

SPORTUL

ZIAR AL CONSILIULUI NAȚIONAL PENTRU EDUCAȚIE FIZICĂ ȘI SPORT

ANUL XXVI — Nr. 1258 (6692)

4 PAGINI 30 BANI

Joi 13 mai 1971

O nouă manifestare sportivă de amploare

FINALELE CAMPIONATELOR REPUBLICANE UNIVERSITARE— O „SESIUNE” CU MULTE EXAMENE

În ultima vreme, manifestări entuziaste, de amploare, se succed remarcabil și semnificativ în mișcarea noastră sportivă, dezvăluindu-ne capacitatea și dimensiuni majore, dar — înainte de toate — o mare dragoste și eforturi sincere pentru largă răspundere a generoaselor idei de mișcare în aer liber, de practicare a exercițiilor fizice, a diverselor forme ale activității sportive de masă.

Iată că la atât de puțin timp de la impresionanta defilare a coloanelor de sportivi, în sărbătoreasca dimineață a primei zile de mai, sau de la marile serbări sportive, încheiate cu frumoasa festivitate de pe stadionul Republicii, închinată glorioșului Semicentenar, sportul studențesc își anunță, la fel de tentant pentru cei care iubesc viața stadioanelor, principalul eveniment al sezonului: FINALELE CAMPIONATELOR REPUBLICANE UNIVERSITARE.

Am încadrat apropiatele întreceri studențești în contextul manifestărilor sportive de rezonanță cu totul speciale

cială pentru că, după opinia noastră, finalele campionatelor universitare ediția 1971 înseamnă, în acest an, mult mai mult decât o simplă întrecere dominată de obsesia punctelor, a locurilor ocupate într-o probă sau alta.

Sportul universitar nu se pare a fi acum în fața unui examen pentru care s-a pregătit în mod deosebit. Așteptăm, de aceea, în afara unor spectacole sportive de calitate, a unor performanțe individuale sau colective, de autentică valoare, proba forței generale actuale și a maturității depline a sportului universitar, un esalon de bază al mișcării sportive românești, care cuprinde — în aproape 40 de cluburi — peste 7500 de sportivi legitimați, mulți dintre ei componenți ai loturilor naționale sau olimpice.

Pe cîteva din principalele baze sportive ale Capitalei

Dan GARLEȘTEANU

(Continuare în pag. a 2-a)

Ultimul test al baschetbaliștilor noștri înaintea calificărilor pentru C. E.

ROMÂNIA—SPANIA un meci de mare atractivitate

Reprezentativa masculină de baschet a României susține astăzi, în sala Floreasca, ultimul test internațional înaintea participării la turneul de calificare pentru campionatul european. De astă dată, parteneră îi este reductabilă selecționată a Spaniei, clasată pe locul VII la J. O. din Mexic și pe locul V la ultima ediție a „europenelor”. În palmaresul jucătorilor dintre aceste echipe, sportivii spanioli sînt superiori: ei au înregistrat trei victorii (Wrocław — 1963, Madrid — 1968, Neapole — 1969), față de una singură (Helsinki — 1967) a baschetbaliștilor noștri. Menționăm că din lotul oaspeților fac parte doi jucători de origine nord-americană: Luyk și Brabender.

Examenul este deosebit de dificil pentru formația română, dar sperăm că ea nu va precepe nici un efort pentru un rezultat cât mai bun, care să ne dea speranțe pentru turneul de la Katowice.

PROGRAM, ECHIPE, ARBITRI

SALA FLOREASCA, ora 18.30: demonstrații și jocuri de minibaschet cu participarea echipelor Școlii sportive Suceava, Școlii sportive nr. 2 și Liceului nr. 35 București. Vor avea loc tentative pentru „Coșul de aur” (va fi câștigat de cel ce va înscris 24 de coșuri din 30 de încercări) și un concurs de îndeminare (pase la perete, dribling în cerc, dribling cu aruncare la coș, dribling cu sprijin într-o mină etc); ORA 20.30: România—Spania.

Loturile (în paranteze, numărul de tricou și talia): ROMÂNIA: Georgescu (4—2,00 m), Chivulescu (5—1,87 m), Pirșu (6—1,85 m), Savu (7—1,91), Rühring (8—1,85 m), Albu (9—1,86 m), Dragomirescu (10—1,89 m), Diaconescu (11—1,87 m), Cîmpeanu (12—2,02 m), Tarău (13—1,98 m), Oczelak (14—2,01 m), Popa (15—1,96 m). Antrenor: Dan Niculescu.

SPANIA: Martinez-Arroyo (4—1,80 m), Ramos (5—1,80 m), Juan Martinez (6—1,74 m), Mar-Gall (7—1,96 m), Rullan (8—2,07 m), Santillana (9—2,05 m), Rodriguez (10—1,87 m), Buscato (11—1,78 m), Jose Luis Sagi-Vela (12—1,91 m), Luyk (13—2,03), Brabender (14—1,93), Gonzalo Sagi-Vela (15—1,84). Antrenor: Antonio Diaz Miguel.

Intîlnirea va fi condusă de arbitrii Sava Radovici (Iugoslavia) și Kamir Gelatis (Grecia).

Un eveniment sportiv inedit, la Galați

Europenele de popice (juniori)

Federația noastră de specialitate va organiza, pentru prima oară, a campionatelor europene de popice ale juniorilor — fete și băieți pînă la 23 de ani. Întrecerile se vor desfășura între 23 și 28 mai, pe noua arenă cu patru pînze, Oteul din Galați. Pînă în prezent s-au înscris formațiile Austriei, Cehoslovaciei, R.F. Germaniei, R.F. a Germaniei, Franței, Iugoslaviei, Suediei, Ungariei și, spre a se completa, ale României. Se așteap-

Luptă sub panou ca la meci oficial („adversari” Popa și Georgescu). Aspect de la antrenamentul de ieri al lotului nostru național. Foto: V. BAGEAC

CONCURSUL REPUBLICAN AL ATLEȚILOR SENIORI

Dinamovistul Adrian Gagea (fîntește cu insistență să ridice recordul în aer liber la nivelul celui din sală, adică peste 18 metri.

Concursul de primăvară al seniorilor, competiție de tradiție a atletismului nostru, a marcat cu fiecare ediție a sa o creștere de calitate, pe care sîntem siguri că o va înregistra și disputa atleților frunțași, programată simbolic și duminică pe stadionul Republicii din Capitală.

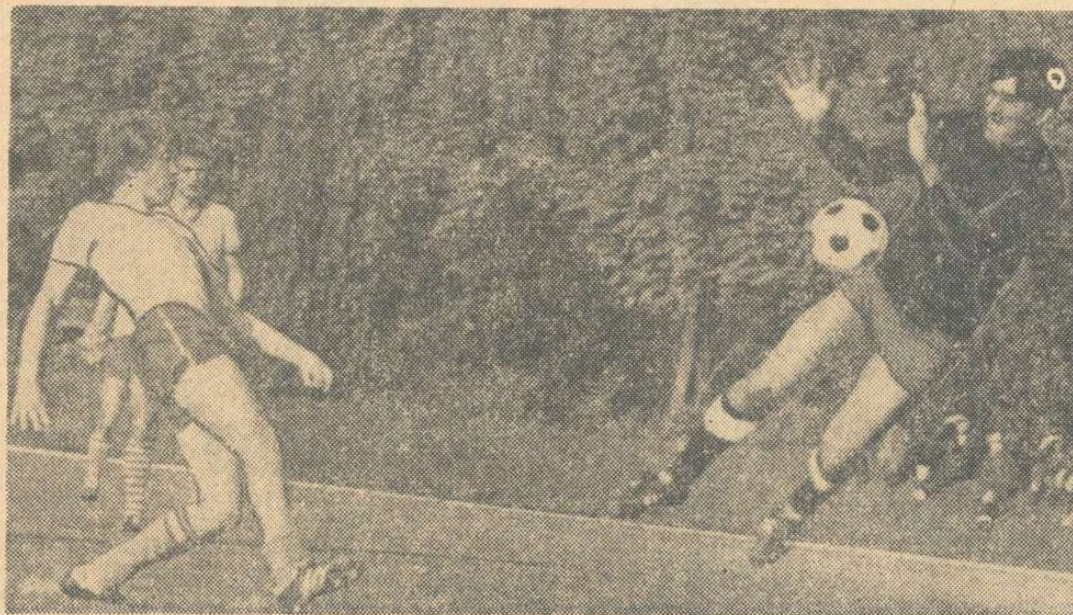
Tîlnind seama de suita de rezultate din acest sezon competițional, dintre care unele remarcabile, se poate lesne anticipa că la întrecerile viitorului concurs republican vom putea asista la deosebite dispute de un înalt nivel. Ne gîndim, de pildă, la aruncarea discului fete, la 110 m garduri, la cursele de 400 m etc.

Chiar și numai pentru aceste probe, cu mai mulți candidați de valoare, ca să nu vorbim de celelalte cu cite 1—2 performeri de marcă, merită, desigur, să așteptăm cu nerăbdare concursul seniorilor.

Fotbaliștii noștri pleacă mîine la Bratislava

ECHIPA NAȚIONALĂ FACE AZI REPETIȚIA GENERALĂ LA PLOPENI

Adoptată și la fotbal, „numărătoarea inversă” a ajuns în cronică o metaforă totită ce exprimă însă, cu mare fidelitate, o stare de spirit care se încălzește treptat, progresiv, spre un punct de fierbere... Să apreciem totuși echipa noastră națională care nu ne prea crută în ultimii ani și ne face să trăim emoții din ce în ce mai mari, accelerîndu-ne pulsul inimii cu această „numărătoare”, care aproape că ne-a devenit familiară.

În jocul-școală de ieri, Răducanu blochează mingea șutată de Dumitrache.

Foto: DRAGOȘ NEAGU

Trimisul nostru special transmite prin telefon de la Bratislava

FOTBALIȘTII CEHOSLOVACI AU SUSȚINUT ULTIMA PARTIDĂ DE VERIFICARE ÎNAINTEA MECIULUI CU TRICOLORII NOȘTRI

Cîteva mii de spectatori, aproape întreg orașul Dunaiska Streda, localitate aflată la 50 km de Bratislava, se afla miercuri la stadion în dorința de a urmări ultimul joc de verificare a naționalei Cehoslovaciei înaintea meciului de duminică cu România.

Avînd ca sparring-partener formația școală ce activează în campionatul regional, elevii

lui Novak n-au trebuit să se angajeze total pentru a câștiga comoră cu 6—1 (3—0), prin golurile înscrise de Stratil (min. 45, 55, 64), Adamec (min. 12), Dobias (min. 27) și Kuoa (min. 80). Unicul gol al învinșilor a fost realizat din penalty transformat de Molnar (min. 62).

În prima repriză — cu o singură excepție — Binoski în locul lui Hrivnak, accidentat — Ladislav Novak a trimis în teren 11-le utilizat la Swansea în meciul cu Tara Gallilor: Viktor — Dobias, Binoski, Deslank, Taborsky, Poliak, Kuna — Fr. Vesely, Stratil, Adamec, Ceapkovici.

Actionînd dezinvolt, mobil, naționala Cehoslovaciei a putut etala jocul ei de înaltă tehnicitate, fiecare component al echipei fiind un virtuoz al balonului dar mai cu seamă „mexicanii” Adamec, Kuna, Poliak și Dobias.

La pauză Viktor, Dobias, Vesely, Adamec și Ceapkovici au rămas la cabină locul lor fiind luat de Vencel, Rusnak, Karko, Joci și Kabat, Rusnak (Zilina) și Karko (Trinec) au fost folosiți pentru prima dată în lotul reprezentativ. Pentru mîine, ne-a declarat după joc antrenorul RADISLAV NOVAK,

meciul de duminică îmi prilejulește multe emoții intrucît constituie debutul meu, așa, la conducerea tehnică a naționalei. Mă interesează să transmit teama mea și jucătorilor, angrenați duminică într-o partidă cheie cu echipa României”.

Dar despre acest joc de verificare susținut de naționala Cehoslovaciei, cit și despre alte amănunte legate de pregătirea partidei de la 16 mai veți citi în ediția următoare a ziarului nostru. Și acum, telegrafic, cîteva date culese în puținele ore de cînd mă aflu la Bratislava: timpul este excelent, s-au vîndut 40.000 de bilete, meciul se va juca pe stadionul Slovan cu o capacitate de 60.000 de locuri și va începe la ora 17 (ora 18 la București).

Programul reprezentativilor gazdelor pînă în ziua partidei: joi dimineață antrenamentul la Bratislava pe terenul lui Inter; după-amiază relaxare la o partidă de pescuit în Dunăre; vineri dimineață program de cantonament la Dunaiska Streda. Simbolic după-amiază, ultimul antrenament pe stadionul Slovan.

G. NICOLAESCU

ploștenilor au fost marcate de Iordache și Cotigă).

Pentru cei interesați și de alte impresii pe care putea să le lase un spectator evoluția tricolorilor, am notat: a) sporul de atenție acordat loviturilor de colț, repetate la indicația antrenorului (Angelo Niculescu ne spunea la sfîrșitul jocului că reușita lui Lucescu, la acest capitol, în meciul Steaua—Dinamo, 1—0, inspiră o reconsiderare a acestui moment fix, pe care ar putea să-l valorifice Dumitrache sau Dembrowschi, specialiști în loviturile cu capul);

Marius POPESCU

(Continuare în pag. a 4-a)

Ga la orice joc-școală, antrenorul Angelo Niculescu a oprit acțiunile pentru expl-cății.

ÎNVINGÎND CU 1-0 (0-0) PE HANSA ROSTOCK

„Olimpicii” și-au luat mica lor porție...

Un lucru este cert: federația alege pentru echipa olimpică adversari adevați. Astfel, la Tirgoviste, în fața a aproape 4.000 de spectatori, echipa lui Valentin Stănescu — cel care a debutat ca antrenor de divizia A în acest oraș — a înfrînt în Hansa Rostock un partener foarte tare pe picior, se așteaptă un joc atletic, de angajament fizic, și sare a beneficiat, firesc, de stu-ul omenității.

În fața unor asemenea calități etalate de echipa din R.D.G., aflată pe locul 5 în campionatul primei divizi și beneficiind de câteva individualități remarcabile, de pildă, portarul Heintsch, fundașul Húshe și bineînțeles re-

putatul internațional Pankau, „olimpicii” nu și-au găsit ecadența în primele 20 de minute. Echipa noastră n-a trimis în această perioadă nici un șut la poartă, prima acțiune constructivă și bine sondu-să pînă în eșecul advers intervenind în min. 22, aînd Jördănescu, desabis inspirat de Sălcăuș, îl fentează pe Pankau, ajunge singur în fața lui Heintsch, dar există un moment și e blocat de Rump. Jucătorii noștri nu ies la mîngă, nu se demarează suficient, purtătorul mingii nu este sprî-jint. Primul șut periculos la poartă este pei din Rostock il

Paul SLAVESCU

(Continuare în pag. a 4-a)

PROBLEMELE BIATLONIȘTILOR SÎNT ABORDABILE,

DAR REZOLVAREA ACESTORA SE ÎMPUNE DIN TIMP

Sportivii noștri își propun să cucerească la Sapporo o medalie olimpică

Biatlonul, cea mai tîrnă disciplină a schiului, de abia a împlinit un deceniu. Fîndcă are undeva în urmă tradiția patrulelor militare, prezente în programul Olimpiadelor de iarnă din 1928 pînă în 1948 și răspîndirea schiului în armată încă înainte ca el să devină sport, biatlonul și-a cucerit cu repeziciune un loc de prim rang. Astăzi, el se bucură de mare atenție în numeroase țări și prin spectaculozitatea întrecerilor sale face să fie urmărit cu mai mult interes chiar decît clasicele curse de fond, din rîndurile cărora își recreează campioni. Sport olimpic din 1960, biatlonul a găsit și la noi, încă de la începuturile sale, numeroși adepți și, mai ales datorită calităților de buni trăgători, schiorii noștri

au realizat în această disciplină cele mai bune rezultate internaționale, atât în proba individuală, cît și în proba pe echipe. Ei au reușit să rămînă printre frunțași disciplinei, dar distanța față de cei mai buni — elștigătorii medallilor

— nu s-a mai micșorat. Sezonul 1971 a fost pentru biatloniști o platră de înecare. În concursurile internaționale, în special la campionatele mondiale, ei trebuiau să confirme că au depășit impasul și sînt în progres; să au perspective

olimpice. Au reușit, oare, acest lucru? Cu ce șanse împlinesc ei viitorul sezon, cel olimpic? Iată întrebările majore care

Mihai BIRA
Gh. EPURAN

(Continuare în pag. a 2-a)

În primul schimb al ștafetei la campionatele naționale din anul acesta au condus V. Papuo (nr. 4) și N. Veștea (nr. 2) doi din tinerii biatloniști care au realizat un simțitor salt de valoare și pentru care sezonul 1972 trebuie să însemne consacrarea

Iarna — car, VARA — SANIE... iată la ce trebuie să ne gîndim atunci cînd Jocurile Olimpice bat la ușă. S-ar putea ca unii să zîmbească atunci cînd constat că se pun probleme acute cu 471 de zile înaintea Jocurilor de la München '72 și 266 de zile înaintea Olimpiadei de la Sapporo '72. Antrenorii și sportivii țării însă bine că pentru ei o Olimpiadă abia se încheie iar următoarea a început. În anii noștri, cînd orgoliul olimpic este aproape de culmi, răgazul de mai sus devine minor, pentru că pregătirea la cele mai diverse forme, incluzînd cuceririle moderne ale tehnicii pe lingă dotarea naturală, hărnicia și ambiția concurenților olimpici. Iată de ce, în cursul acestor „mese rotunde” organizate de redacția noastră, va apărea, ca un element inedit pentru mulți cititori, ceea pentru schiori ca... secret de fabricație, la dispoziția exclusivă a unor echipe.

În fața biatloniștilor români se află unele probleme care pot fi însă rezolvate la timp, dacă va exista atenție din partea forului de specialitate și sprijin din partea C.N.E.F.S. privind materialele, condițiile de pregătire și un studiu mai exact decît pînă în prezent, capabil să aducă la maximum de formă pe sportivii noștri la timpul potrivit, adică la începutul lunii februarie 1972.

Dar, ceea ce este cel mai important îl constituie atașamentul biatloniștilor noștri pentru pregătire, pentru autodepășire, pentru că, după un start bun internațional, din 1964 pînă în 1967, ei au bătut pasul pe loc, lăsînd impresia că au o înaltă plată pe care nu-l mai pot depăși. Sîntem conștienți că această „plafonare” este doar o figură de stil, pe care biatloniștii români o vor dezminși pe zăpezile întinse la pregătirii și concursurilor.